

WEIMARANER NYTT

Nummer 4

DECEMBER 2014 ÄRGÅNG 34

www.weimaranerklubben.se

SVENSKA WEIMARANERKLUBBENS
MEDLEMSTIDNING

INVAGINATION
HOS HUND

AGILITY SOM
AKTIVITET

MEDLEMSINTERVJU
MED EMMA

JULHÄLSNINGAR

GOD JUL
&
GOTT NYTT
ÅR

UTGIVARE

Svenska Weimaranerklubben, rasklubb inom
Specialklubb för Kontinental Fågelhundar,
medlem av Svenska Kennelklubben

ANSVARIG UTGIVARE

Annelie Törnqvist

REDAKTÖR

Zandra Öjring

WEIMARANERNYTTS MAILADRESS

wn@weimaranerklubben.se

WEIMARANERNYTT

ISSN 1404-3629

ANNONSPRISER FÖR MEDLEMMAR

Halvsida sv/v 300kr

Kvartssida sv/v 200kr

Helsida sv/v 800kr

Uppslag sv/v 1500kr

KOMMERSIELLA ANNONSER

Pris efter förfrågan, rabatt ges vid annonsering
fyra nummer i följd

MANUS

Allt material skickas till redaktionen adress ovan.
Formatet på materialet önskas på följande sätt;

Texter - wordformat

Bilder/foto - lämpligt bildformat. Skicka i möjligaste
mån svart-vita bilder till sv/v artiklar. Foto helst över
150dpi alt bildfiler över 1Mb (generellt). Skicka foton
i separata mail med bildtext och fotograf. Redaktionen
förbehåller sig rätten av beskära inskickade bilder.

Annonser - pdf-format (kan ni inte göra pdf så skicka
annonsen i wordformat så gör redaktionen om den till
pdf och skickar tillbaka för godkännande.) Ev bilder i
annonser måste skickas separat också för bra kvalitet i
annonsen. Redaktionen hjälper endast till med utform-
ning av annonser mot ersättning.

Upphovsman skall framgå tydligt i filnamnen på foton
och annars i textfilerna. Material utan upphovsman
kommer inte att publiceras (enl. upphovsrättslagen).

Bli medlem!

Enskild medlem 350 kr

Familjemedlem 50 kr

Pg 460 66 06-4

www.weimaranerklubben.se

Sweiks styrelse och förtroendevalda:

Ordförande:

Annelie Törnqvist 0708-44 63 58

Vice ordförande:

Ted Karlsson 0706-44 33 78

Sekreterare:

Anna Östblom 0709-90 49 42

Kassör:

Kristina P Granath 0226-125 34

Ekonomiansvarig:

Ted Karlsson 0706-44 33 78

Kontaktperson i SKF styrelse:

Pernilla Ryberg 0703- 10 73 57

Medlemsregistrator:

Karin Forsgren Pettersson 0734-34 66 44

Pokalfogde:

Katarina Abrahamsson 070-843 26 23

Valpförmedling och rasinformation:

Anders Sundvall 0701-89 89 89

Jaktprovsekreterare/Provregioner:

Josefin Zackarissou

Utställningsansvarig:

Mia Dahl 0702-06 40 01

Jaktprovsansvarig:

Stig Ericsson 0705-14 36 36

Marknad/Sponsring/PR-ansvarig:

Karin Forsgren Petersson &

Adam Dschulnigg

Läger- /Utbildningsansvarig:

Annelie Törnqvist 0708-44 63 58

Revisorer:

Lars Kilborn & Åke Nithenius

Viltmästare:

Annelie Bernhardsson

Avelskommitté:

Pernilla Ryberg 0703-10 73 57

Anna Norlén 0702-30 09 51

Jenny Degerman

Webmaster SWeiKs hemsida:

Anders Sundvall 0701-89 89 89

INNEHÅLL

Redaktörskornas ruta	4
Ordförandens ord	5
Info från Avelskomittén	6
Championgalleri	8
Medlemsintervjun	11
Agility som aktivitet	15
Vår lilla grå med en hel del otur	18
Invagination hos hund.	21
Rapport från prov i Mittådalen & Harsa	24
Vinst från lägret, sponsrat av Classic Dream's	33
Från 0 - 100 med livet som insats	35
Husvargen - den livsviktiga leken	38
Tores spalt	41

UTGIVNINGSPLAN

Nummer	Manusstopp	Utkommer ca
1	15 februari	Mitten av mars
2	15 maj	Mitten av juni
3	15 aug	Mitten av sept.
4	15 nov	Mitten av dec.

Observera att manusstopp måste respekteras och går ut vid midnatt aktuell dag! Annonser som ej är betalda vid kontroll ca en vecka efter manusstopp publiceras ej.

OMSLAGSBILDER:

FRAMSIDA: VIDE I VINTERLANDSKAP. FOTO: HELI BERG

BAKSIDA: 1: DEBBI PÄVÄG MOT HUSSE. FOTO: MATTIAS JOHANSSON

2: FREJ MED RÄVEN. FOTO: ANNA NORLÉN

3: VIGGEN I VINTERSKRUD. FOTO: KARIN FORSGREN PETTERSSON

4: ASTON SPRINGER FÖR FULLT. FOTO: MIA KÄLLBERG

5: LÅNGHÅRET RIPA PÅ TUR I VINTERLANDSKAP. FOTO: CAMILLA HELLSTEN

6: MAC ÄR PÅ SPRÅNG. FOTO: ULRIKA ANDERSSON

7: FREJA I VINTERSOLEN. FOTO: OLIVIA LAUTRUP

8: VITTRA HÅLSAR PÅ LEMMELN. FOTO: ULF GUSTAFSSON

Redaktörens Ruta

Ja då hörs vi igen. Det var ju inte allt för lång tid mellan dessa nummer.

Vad har då hänt sedan förra numret? Massor, många har varit iväg på olika träningar och prov. Kul att se att så många lyckas med sina hundar och är aktiva. Själv har jag ju en för ung Tore så vi har mest tränat fågelkontakt för att ha roligt tillsammans. Han har visat att han kan stå och hitta fågel, men det där med att trycka upp fågeln har inte ramlat ner riktigt än. Näsan är mer fokuserad på stället där fågeln varit så att se den flyga iväg missar vi. Men det är ju inga eftergångar än...hihihi. Men övning ger färdighet så vi kommer fortsätta ha roligt. Han är ju dock knappt 9 månader.

Vi var på ett fältprov på Långtora i Enköping för att hjälpa Anders Landin när han startade med två hundar. Detta var ett prov för brittiska hundar och det var väldigt intressant att se. Många av unghundarna frös faktiskt fast och var nästan omöjliga att få att trycka upp fåglarna. En del av hundar som gick öppenklass hade också ett väldigt stort sök. Tror faktiskt att visa av våra grå faktiskt går lika stort. Det var en trevlig dag och jag blev bjuden på 3 rätters av Anders. Smörgås till förrätt, Bullens pilsnerkorv med ärtsoppa och senap & efterrätten var korv, ost med en kopp te. Mums det var gott efter en fm ute på fältet. Måste också säga att en sådan husvagn som han har skulle jag vilja ha någon dag. Vilket lyx att packa allt hemma och ha med sig allt när man ska iväg. Det är väl bara att börja spara eller köpa triss för de få kronor som blir över på min lilla lön.

Min lilla Tore blir ju 9 månader till jul. Det går sååå fort, lite för fort. Jag väjde denna klump häromdagen och vågen visade 33kg. Undrar hur detta ska sluta. Senaste valpen jag hade var ju Melvin som inte är en typisk weimaraner om man nu får säga så. Tore är precis tvärtom, och då menar jag verkligen tvärtom. Han pratar för fullt, hemma, vid träning i bilen, när han vill leka med kaninerna och på dagis. Han har ju börjat på dagiset på mitt jobb och det är verkligen inte populärt från hans sida att stanna i rummet när de andra hundarna får vara med eleverna på lektion. Han sköter sig väldigt bra när han får vara med dock. Han har fått vara med på en lektion med Eva Bodfält som har en del kurser för våra elever och då var han med för att visa grunder i inlärning eftersom han var yngst på dagiset. De berömmar honom också för att vara väldigt social, kontaktsökande och lätt att berömma. Det behövs inte ens alltid godis då han blir väldigt glad över en klapp och ett bra. Mot mig däremot är han ett litet monster. Han testar allt och ibland vet han inte vad ett NEJ betyder. Melvin har ju lämnat över spalten till Tore som ett straff. I Tores spalt längre fram i tidningen tror jag nog ni får läsa mer om hans uppfattningar om livet.

Nu är det ju December men här nere i Stockholm har vi ingen snö än. Detta har jag blandade känslor angående. Skönt att slippa skotta, allt snöslask som blir när det blir plusgrader och sedan is när det fryser. Samtidigt är det mysigt med snön, det blir ljust och så länge det är minusgrader känns det okej. Att inte ha snö har både fördelar och nackdelar. Det är mörkt, när det regnar och blåser vill man helst vara inne. Promenader och träning efter jobbet är lite svårare än om det är ljust. Det positiva är att på helgerna kan man träna fält utan att behöva ha på sig massor med kläder och pulsa i snö. Det är ju faktiskt också väldigt gynnsamt för fåglarna då de slipper kylan och lättare kan hitta mat. Vi får hoppas att många överlever och finns kvar när säsongen sätter igång igen vid vårkanten.

Vill tacka alla för det material som kommit in, hoppas på lika mycket till nästa nummer.

Nu blir det snart ledighet ett tag över julen och våra elever får ta hand om djuren som vi har på jobbet. Jag kommer försöka ha en roligt, avkopplande, och mysig jul med nära och kära. Hoppas att ni får detsamma.

Önskar er alla en God Jul & Gott Nytt År
/ Zandra

Ordföranden har ordet

Lika överraskande som förra året, så lackar det mot jul!!

Efter en väldigt grå november börjar längtan efter sol och snö bli stor!

Denna provhöst fick jag och Nelly tyvärr sitta på avbytarbänken. Istället för att själva skrida över fältet, så vi fick nöja oss med att läsa om alla duktiga hundar som gått till pris. En väldigt glädjade läsning må jag säga!!

Det har varit en hädelserik höst där vi har haft otroligt många anmälningar till fält och skogsproven. Dessutom blev klubbens första unghundsprov en succe!!

Det är roligt att se alla dessa aktiva hundförare samt att läsa om deras bravader...

Jag blir lite extra stolt när jag läser om framgångarna ni alla har i våra grannländer och lite längre bort.

Det känns extra kul när ordförande från Österrikiska weimaranerklubben skickar ett mail och berömer oss för våra duktiga och vackra hundar!

...och vackra är dom...vilket syntes på utställningen i Norge.

Ett stort GRATTIS och till er alla!!

*Jag önskar er ALLA
En besinnlig juletid samt en
underbar start på det nya året!!!*

Avelskomittén

Text: Anna Norlén

Vi i weimaranerklubbens avelskommitté får ibland frågor om vad en avelskommitté har för uppgifter i rasklubben och hur man arbetar med dessa. Så nu tänkte vi berätta lite mer om olika delar av vårt uppdrag. Och kom ihåg! Avelskommittén finns till för alla medlemmar, inte bara de aktiva uppfödarna. Alla är välkomna att kontakta oss i frågor som rör avel och hälsa. Kontaktuppgifter till oss finns på weimaranerklubbens hemsida.

HUR BESTÄMMER MAN VILKA SOM SKA SITTA I AVELSKOMMITTÉN?

Varje år (oftast i samband med Sweek's årsmöte) inbjuds alla uppfödare till ett möte (man får såklart komma på mötet som intresserad medlem också, men har ingen rösträtt om man inte uppfyller sweek's uppfödarlistas kriterier). Ett av mötets uppdrag är att utse avelsfunktionärer som det kallas. Tre stycken är det i dagsläget. Och man väljs oftast i perioder om två år, för att få kontinuitet i arbetet så har avelsfunktionärer ofta suttit i flera perioder. En fungerar som sammanställande.

GRUNDLÄGGANDE POLICY OCH ARBETSUPPGIFTER FÖR AVELSKOMMITTÉN

Vi arbetar med de rasfrågor som är fastställda i RAS (Rasspecifik Avelsstrategi) för weimaraner, och varje fastställd version publiceras på Svenska Kennelklubbens hemsida. Varje fastställd version har godkänts av först ett uppfödarmöte och sen även Specialklubb för kontinentala fågelhundar SKFs avelskommitté, innan det gått vidare för granskning och slutligen publicering hos Svenska Kennelklubben. I RAS för weimaraner hittar du de generella avelsmålen för rasen i Sverige, och de olika strategierna som används för att nå målen. Du hittar också historia, nulägesbeskrivning, statistik och kriterierna för valphänvisning och avelslistor (som också finns på hemsidan.) Avelskommittén ansvarar för att revideringar och uppdateringar i RAS blir gjorda, samt årliga uppföljningar, då själva RAS dokumentet bör revideras ungefär var 5:e år.

Varje enskild uppfödare, tikägare som hanhundsägare är ansvariga för sin egen avelsplaning och uppfödning. Avelskommittén sitter inte och "förbjuder" eller "avråder" och "tycker till" om olika kombinationer. Vi säger inte "nej, använd inte den och den, för den har jag hört de och det där om!" Uppfyller de tilltänkta föräldradjurens kraven för valphänvisning så får man också det. Kraven har sin grund i RAS och är ett styrmedel för att försöka nå de uppsatta mål som finns.

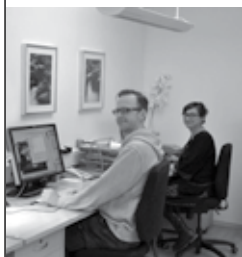
Ber man oss om råd i val av hanhund till sin tik, då får man först följdfrågan om vilka egenskaper man efterfrågar hos en tilltänkt partner, kort sagt saker som man tror skulle komplettera den egna tikens egenskaper, sedan tittar vi på den informationen och plockar baserat på det ut några förslag. Vi motiverar inte förslagen eller rangordnar dem. Tikägaren får sedan själv kontakta ägare till de hanhundar som är intressanta att titta närmare på. Vi kan om önskemål finns också titta på och ge förslag på hanhundar i andra länder.

VI BEVAKAR FRÅGOR SOM MENTALITET OCH SJUKDOMAR.

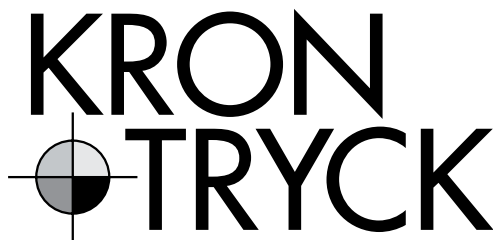
Det kan handla om att fortsätta uppmana till att fler hundar ska mentalbeskrivas, bjuda in till mentalbeskrivningar anordnade av klubben, uppmana till att hundar höftledsröntgas osv. Vi uppmanar också alla hundägare att rapportera in om ens hund drabbats av någon sjukdom. Det är inte för att "peka ut", utan för att det är viktigt att få kännedom om vilka sjukdomar som förekommer inom rasen i Sverige så att man kan agera om någon sjukdom skulle öka. Därför kan vi, vid misstanke om ärftlig sjukdom uppmana en uppfödare att berätta detta för övriga som köpt kullsyskon till en sjuk individ. Vi försöker också med jämna mellanrum att skriva artiklar till WN om ämnen som berör avel och hälsa.

Avelskommittén / Pernilla Ryberg, Anna Norlén och Jenny Degerman

Det är vi som står för trycket!

Besök gärna vår hemsida för att se vad vi kan hjälpa just dig med!
www.krontryck.se

*"Ditt centrala tryckeri med fokus på personlig kontakt och service.
Ingen kund är för liten och ingen är för stor!"*

Championgalleri

J JWW-14 NORD JV-14 SE VCH

Classic Dream's Virgo

Ägare: Åsa Bergqvist

Foto: Magnus Berqvist

NO V-14 Lockfågeln Dodge Victor

Ägare: Mia Källberg

Foto: Johan Frick-Meijer

J Granitehill Verified Copy

Ägare: Mia Källberg

Foto: Johan Frick-Meijer

J SE VCH Weimstars Pink Panther af Isolda

Ägare: Adené Edsheim

Foto: Adené Edsheim

NO VV-14, NORD VV-14 Lockfågeln

Klöver Dam

Ägare: Mia Källberg

Foto: Mia Källberg

**Klubben kallar till
årsmöte**

7/3 2015

Mer info om plats kommer
på hemsidan och Facebook

Championgalleri

J SE VCH FI JV-09 NORD JV-09 SE V-12 SE
V-13 L Lotus elite
Ägare: Lina Edén
Foto: Mia Källberg

SE UCH SE VCH SE V-10 L Lotus Europa
Ägare: Micke Svedberg
Foto: Agneta Svedberg

Visst vet du väl...

Att om du som medlem är varmt välkommen att bidra med material till Weimaraner Nytt?

Det kan vara allt från bilder, till färdig text, till önskemål om något du vill att vi ska skriva om.

Låt idéerna flöda och kom ihåg att det är ni där ute som gör att vi kan ha vår fina tidning.

So keep up the good work!

DET ÄR VI SOM SPONSRAR SWeik

med produkter och träningstillfällen

Classic Dream's

Weimaraner & SRHP

Älviksholms Gård

www.classicdreams.se

ACANA

"Blod-Anders"
Viltspår

Lindesbergs
Hundcenter

Inger Ericsson
Fågelhundsträning
0703-75 22 92

LILLA Kätabo Gård
www.jagafasan.se

rilo ZOOPERMARKET

GREY Shaheen Kennel
www.shaheen.se

Lisbeth Ericsson
ALME
CONSULTING & Försäljning AB

BRUKSHUNDCENTER
hund & kattbutik • hundkurser & enskild träning • veterinär • hundfrisör • fritid

Medlemsintervju

VEM ÄR DU?

Jag heter Emma och bor utanför Kristianstad tillsammans med min sambo Fredrik och våra hundar. Jag har två hästar och försöker samordna en del av hund- och hästlivet. Just nu jobbar jag som chef för ett gäng kyrkogårdar i Malmö, men är på väg därifrån för att prova på att arbeta som naturbrukslärare.

HUR BÖRJADE DITT HUNDINTRESSE OCH VILKA HUNDAR HAR DU HAFT?

Jag är uppväxt på landet, med hundar, smådjur och så jaktdelen. Mina föräldrar hade labradorer, så det har alltid funnits hundar i mitt liv. Min pappa, farbror och farfar jagade ganska mycket och jag fick följa med tidigt. När jag var 10 år fick jag min första egna hund, en border terrier som jag då började gå med på godsjakterna som drevkarl. Tyvärr dog hon tidigt i en jaktolycka och nästa hund blev ett impulsköp i form av en tysk jaktterrier/border terrier. Tillsammans med henne lärde jag mig massor.

Eftersom mina föräldrar hade höga krav på mitt hundagande fick jag även gå på brukshundklubben. Dit körde de mig minst 2 dagar i veckan tills jag fick körkort ganska många år senare. Jag blev tidigt aktiv i Sveriges Hundungdom, så jag är fostrad både av de gamla jaktgubbarna och via brukshundklubben.

När jag var 18 år skaffade jag den första weimaranern, Loka. Sen har det blivit två till, Fortune och Choice.

VILKA TYPER AV JAKT ÄGNAR DU DIG ÅT?

Jag tränar massor av jaktträning med hundarna, men själva jakten för min egen del har jag lagt på hyllan för tillfället. Jag hinner helt enkelt inte, men ibland går vi fortfarande som hundförare.

Fredrik jagar en del dovhjort och vildsvin på vakjakt.

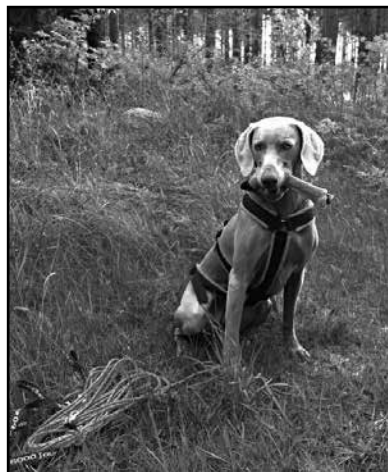
VAD JAGAR DU MED DIN HUND?

Innan har det varit allra mest drevjakt, godsjakter, där hundarna fått agera kortdrivare. När jag hade terriers så det funkade väldigt bra, men faktum är att mina weimaraner funkar helt okej som kortdrivare också. Men de är lite för stora, skaderisken är lite för stor, så vi har avstått det tills det kommer in en ny terrier i vårt liv. Vi har hjälpt till en del på änkejakt (andjakt på skånska) som apportörer, vilket är väldigt roligt och fartfyllt. Nu inriktar vi oss mest på fåltdelen och allt som följer med det.

Choice vann skånemästaren i eftersöksgrenar 2014. Det var min sambo Fredrik som förde henne till 10-10.

Foto: Emma Pettersson

Choice tränar viltspår i skogen.

Foto: Emma Pettersson

Mina 3 weimaranerflickor.
Från vänster Forutne, Choice & Loka.
Foto: Emma Pettersson

Min häst Chili, Emma & Loka efter en Hubertusjakt.
Foto: Thore Banke

VARFÖR BLEV DET WEIMARANER SOM JAKTHUND?

Jag hade fått för mig att jag skulle tävla i lydnad och det funkade inte så bra med min terrier. Jag skulle ha en jakthund som kunde vara allround och som jag kunde tävla lydnad med, trodde jag. Kristina Granath skulle ta en sista kull på sin Gosan som var lydnadschampion, så då tänkte jag att mer perfekt kunde det inte bli.

Sen blev det ingen lydnad ändå med Loka, jag tyckte det var ganska tråkigt och det slutade med att jag gick över helt till den något friare jaktträningen som inte alls var lika uppstyrd. Det har passat mig mycket bättre.

VAD TRÄNAR DU MED DIN HUND?

Allt möjligt som är kul. Vi spårar, tränar agility, apportering, fält, freestyle. Min sambo hade aldrig haft hund innan Choice, jag var lite rädd att han skulle förstöra träningen, samtidigt som han ju måste få lära sig. Så han fick börja med shaping med hjälp av klicker och har lärt henne allt möjligt skit som man sällan har jättemycket nytta av, typ spela död, rulla runt, buga, gå slalom mellan hans ben, alltså freestyle-övningar.

Kullsyskonen Choice och Chili när de i unghunds-klass tog sina 1:a pris.
Foto: Fredrik Jönsson

Fredrik & Choice på prov.
Foto: Emma Pettersson

Detta kan jag tycka är underskattat i jaktvärlden, för allt som är kul och samarbete mellan hund och förare stärker relationen. Men så blev det en husse-hund av henne också.

HUR SER DITT JAKT- OCH TRÄNINGS-ÅR UT?

Våren ägnar jag mycket åt att spåra. Vi är försiktiga med att ha hundarna lösa i skog och mark under våren, men har ett område som funkade bra

att spåra på. Så då lägger jag mycket viltspår under den perioden, kombinerat med vår vanliga träning.

När försommaren kommer brukar vi börja vattenträningen, både apporteringsövningar och motionsim. Dessutom ligger vi massor på stranden, det är riktig hårdträning det.

Sen närmar sig hösten och då är det fågel för hela slanten, efter att eftersöksgrenarna är avklarade.

Under hela året rider jag med hundarna, det är hittills den absolut bästa motionsformen för oss. Hundarna kan välja underlag och det tar inte timvis att komma runt 2 mil. Dessutom kan jag välja mer varierad terräng än om jag till exempel cyklar. Min sambo löptränar en del, så då tar han med sig hundarna.

Träningsmässigt tycker jag att apporteringsträning är en kul grej som man kan utveckla i det oändliga och utföra i stort sett överallt, så det pysslar vi mycket med. Vi brukar träna ihop med retrieverfolk, för att få nya utmaningar. Dessutom tränar vi ganska mycket med klicker, har lärt in flera jaktmoment med klicker och håller överlag på med positiv träning. För att det är kul helt enkelt.

Jag & Loka på drevjakt. Skönt med en paus.

Foto: Dan Thorsson

KÄNNS DET VIKTIGT ATT JAKTMERITERA DIN HUND?

Ja, det känns viktigt eftersom de faktiskt är en jakthund som ska kunna prestera efter avelsmålen. Proven är just prov, inte en tävling, för att kunna mäta avelsarbetet. Om folk inte meriterade skulle vi få gissa åt vilket håll rasen var på väg.

Emma & Choice när de vann skänemästarna 2013.

Foto: Fredrik Jönsson

BERÄTTA GÄRNA OM ETT JAKTMINNE DU HAR, EN LYCKAD JAKT ELLER KANSKE NÅGOT SOM INTE ALLS BLEV SOM DU TÄNKT.

Jag har mycket minnen från när jag gått med hjärtat i halsgropen. Hundar som inte kommer tillbaka, som korsat vägar eller bara varit borta för länge – det fanns ju faktiskt en tid innan GPS:en.

Jag har burit ut skadade hundar ur skogen, kört i ilfart till djursjukhus och legat sömlös över skadade hundar, tyvärr är det väl det jag minns mest. På det viset är det ganska skönt att det inte blivit så mycket jakt senaste året.

Anekdotsmässigt är nog ändå det roligaste när en av mina jaktkamrater klättrade upp i en liten gran för att undkomma en ilsken, skadeskjuten sugga. Det är en legendarisk historia, som nog blir bättre varje gång den berättas.

VILKA HUNDAR HAR DU HEMMA, VAD HAR DE FÖR STYRKOR OCH SVAGHETER?

Choice är 4 år, J SE VCH Skyttens Nektar Silver. Choice har enormt hög jaktlust, träningslust och bara en stor livsglädje. Hon är skarp, intensiv och väldigt mycket hund, trots sina 24 kilo. Hennes nackdel är att det hinner hända ganska mycket innan hon har tänkt efter. Hon är instinktiv och reagerar blixtnabbt. Så det har tyvärr förolyckats ett par tamhöns i farten och hon har lyckats ta nån hare som tryckt. Men hon brukar i alla fall ha en fin avlämning. En otroligt rolig hund med en outtömlig energi.

Jag har min 11 år gamla SV -05 SE VCH Pasquinel's Cholena, Loka. Hon är inte alls någon fantastisk jakthund, men hon har ett otroligt stort hjärta där bara matte finns. Tyvärr var det den hunden jag traggade otroligt mycket tävlingslydnad med, vilket inte gjorde något för hennes jaktegenskaper då hon är väldigt förarbunden i sig själv. Men hon är trygg i sig själv, vänlig och i stort en trevlig hund.

Jag har även haft ett långhår, Bromhunds Fab Fortune, som jag tog över från Kristina Granath. Tyvärr fick jag ta bort henne förra året pga ålder. Fortune var en otroligt vänlig hund, jaktmässigt ingen större stjärna, men hon var en duktig apportör så hon fick dammas av till änkejakterna.

HUR SKULLE DU BESKRIVA WEIMARANER SOM RAS?

Allsidig, smart, atletisk, modig, instinktiv. Sen finns väl allt där emellan, men jag föredrar den typen.

VAD ÄR ROLIGAST MED ATT HA HUND?

Det måste vara alla människor som man möter i olika sammanhang faktiskt. Vi brukar ha så himla kul när vi tränar tillsammans eller går prov, så då kvittar det om det regnar på tvären hela dagen.

VAD ÄR DITT JAKT- OCH TRÄNINGSMÅL FÖR I ÅR?

Vi ska fortsätta med fältdelen, det ska bli elit nästa år har jag bestämt. Sen har jag en idé om att gå fullbruksprov så småningom, så det blir lite mer målinriktad träning inför det. Också ska vi gå elitspår, det spåret som sweishundarna går för sina championat, mest för att det är en kul grej. Kanske blir det en sväng in på någon utställning och se om vi kan få nåt sändära cert.

Choice i den obligatoriska weimaraner stilen.
Foto: Emma Pettersson

Agility

Text och foto: Sandra Sonesson

Att du står med en av de få hundar som kan utmana sportens dominerande ras, Border-Collies, är ju trevligt. Att du själv får upp lite bättre flås inför jakten samtidigt som du gör något roligt tillsammans med din hund är ännu bättre. Att det är en otroligt bra träningsform som tränar hundens kondition, smidighet, lyhördhet, stadga och tro det eller ej, du får alldeles gratis dirigeringssträning till jakten trots att skogen och fälten är helt off limits är ju bara bäst!

Agility kräver tydliga, snabba direktiv av föraren. Det är inte bara rösten som används, det är hela kroppens förmåga att tala, hand-sig-naler, vridning av överkroppen, en sådan liten svårtydd sak som att dina fötter talar om för hunden vart den ska när den landar, din blick och fokus är nämligen tre hinder längre fram. Det tränar hundarnas förmåga att i höga hastigheter, studera sin förare noga och iakttä små men tydliga signaler. Jag har aldrig tränat dirigeringssträning i apportering med min äldre weimaraner, men räddade upp vattenmomentet i ett eftersöksprov med kommandon och handrörelser så vi använder i agilityn.

Agility handlar om taktik, det är en omöjlighet att hålla jämna steg med våra grå, att lotsa dem runt en bana kräver samma taktiska upplägg som när du släpper din hund på ett fält. Fast istället för att scanna av fältet, kolla vindriktning mm, gäller det här att lägga upp

Publikfriande, glada hundar, glada förare, snabb och spännande. Det är inte konstigt att det som på 80-talet började som en skämtsamt pausunderhållning på en internationell hästtävling idag är den obesträdda största organiserade hundsporten. Sporten har utvecklats i otrolig hastighet och då kan man undra vad i hela friden det har att göra med weimaraners.

loppet så att du befinner dig på rätt plats vid rätt tillfälle, att du gör det så enkelt du bara kan för att din hund ska få den hjälpen den behöver, att ta sig runt snabbt och felfritt.

Smidigheten tränar du och din hund hela vägen runt, slalomhindret är nog de som flest ser framför sig.

Men även att korta och långa sitt språng, att svänga snabbt så nära hinderstolpen det bara går är otroligt bra gymnastik för våra grås kroppar. Agilityklassens mest noterbara hinder, gungbrädan, A-hindret, och balansbommen, kräver smidighet, styrka och fokus. Dessa hinder är utrustade med kontaktfält i yttersta kanterna som hunden måste sätta minst en tass på.

En utmaning för alla oss med storgaloperande och snabba hundar men på inget sätt omöjligt.

Stadgeträningen kanske någon undrar över. Starter är svårt att få till. De flesta hundar kommer snabbt på att det där med agility, det är inte bara kul, det är superroligt. Det tar inte heller många gånger innan de inser att när föraren tar av halsband och koppel, är det dags att springa. Har man dessutom en modell större hund som är snabb, vill man gärna hinna ta sig en bit ut i banan för att stå

på det där taktiskt fördelaktiga stället innan man ger hunden startsignal. Att hinna ut dit, tänka igenom banan och ge hunden startsignal innan den själv tycker att den ska starta är väldigt praktiskt. Jag har märkt på min äldre weimaraner att när vi fick till stadgan i starten, hade vi igen det i apporteringsarbetet. Konditionsträningen får ni som ett brev på posten, en agilitybana är ca 20 hinder och med en weimaraner, rekommenderar jag de snabba skorna. För alla som har en tidigare karriär på fotbollsplanen, rekommenderar jag att ni rotar fram de där gamla fotbollsdojorna, dobbarna är en hjälpsam vän. Hunden ska springa, svänga, över balanshinder, igenom tunnlar och du som förare ska springa, ropa, visa vägen. Gemensam träning är alltid roligare!

Jag hoppas att fler weimaranerägare hittar till agilitybanorna! Agilityfolk är glada, positiva och gemenskapen är god. Jag har varit på tävlingar och helt främmande människor har kommit fram och gratulerat mig till bra rundor och stöttat och peppat de gånger det kanske inte har gått så bra. Jag tycker det är en rolig alternativ träning till den övriga träningen vi gör med våra hundar där vi ofta ställer lite högre krav. Agilityn ger oss möjlighet att träna användbara saker under lättsamma former. Våra hundar har otroligt roligt, vi har förhoppningsvis roligt och så är det ju ett fantastiskt sätt att visa hur allround och trevliga våra hundar är.

God Jul & Gott Nytt År! Classic Dream's

Weímaraner & SRHP

Älviksholms Gård

www.classicdreams.se

Lindesbergs
Hundcenter

*Víll önska alla läsare
en God Jul & ett Gott Nytt År*

**God Jul
&
Gott Nytt År
alla gråa vänner
&
deras tvåbenta.
Önskar
Melvin & Tore**

Vår lilla grå med en hel del otur

Den 24/5 2014 hämtade vi hem vår lilla grå kille som vi gav namnet Gimli. Lyckan var stor över att äntligen ha en grå i familjen igen. Inget hade varit sig likt sen vi ett halvår tidigare fick ta bort vår förra weimaran.

Semestern hade vi planerat att spendera hemma, bara njuta av sommaren, fixa lite småsaker med huset, bada och se till att vår kille fick en bra start i sin nya familj. Viss träning ingick ju också i planerna.

Allt var frid o fröjd tills den 12/8 när vi fick åka in till Karlstads Djursjukhus för han bajsade inte och kräktes en del. Eftersom han var så ung var det inget att vänta ut utan de ville se honom. Magen röntgades men inget såg konstigt ut. Han fick kontrastvätska ifall det skulle behövas en ny röntgen dagen efter. Som tur var kom det ut dagen därpå så vi kunde slappna av.

Gimli med första kaninen 3 månader.
Foto: Susanne Sillsten

19/8 var oturen framme när husse höll på och skar till ny takplåt till balkongen som han renoverat och de stora bitarna låg på gräset för att mätas till rätt längder. Gimli kommer då i full fart och rusar rakt över dom. Jag som ändå var där hade inte en tanke på att han skulle välja att springa PÅ plåten, än mindre att det skulle sticka upp en liten liten vass kant på just den som han sprang över och olyckan var ett faktum. Ena trampdynan fick ett ordentligt skärsår som vi inte fick att sluta blöda. Altandäcket blev rött, även golven inne trots mina försök att linda om. Vår lokala djurklinik hade just stängt men jag hann dit så en sköterska hjälpte mig lägga om såret.

Med skadad tass.
Foto: Susanne Sillsten

Den 3/9 börjar Gimli med att skrika till när han ska sätta sig för att bajsas och avbryter. Morgonen efter kräks han och då börjar vi bli oroliga igen. Frampå kvällen skriker han igen när han försöker bajsas och det är hemskt att se och höra. Till slut lyckas han få ur en äcklig, blodig sörja och två små plastbitar! Ringer då Karlstads Djursjukhus och får komma in direkt. De undersöker honom och röntgar men hittar inget. Ger honom kontrastvätska för att avvakta till dagen efter och åker hem med en påse specialfoder och en lapp med "dietråd vid akut magsjuka". Kräks på natten och dagen efter skriker han

Nyopererad med fina bodyn.
Foto: Susanne Sillsten

igen när han försöker bajsa. Åker direkt in till Karlstad igen, undersöks och röntgas, nu med kontrastvätskan i tarmen, men de ser inget som är fel nu heller. Får en bedövnings-salva utskriven för att smörja ändöppningen med. "Han kanske bara har ont".....

Nästa dag, lördag kväll, står vi inte ut med ovissheten utan ringer till Strömsholms Djursjukhus för att få hjälp. Veterinären lyssnar på vår berättelse och ber oss komma in direkt och vara beredda på att han blir kvar, hon hade sina misstankar. Sagt och gjort, vi åkte direkt dit. Han blev kvar och de gjorde sin egen undersökning och även ultraljud som visade på invagination av tarmen. Det blev operation och det visade sig att det gått så långt att den delen av tarmen börjat bli rutten, så 1dm fick de ta bort.

Tre dagar senare fick vi hämta hem en ynklig liten kille som nog var lycklig över att få komma hem och vi var lika lättade över att ha honom hemma igen. Stackars kille, som måste ha haft så ont innan nån förstod vad som var fel. Tratt kunde vi snart konstatera att ingen skulle stå ut med så vi köpte en snygg body för att skydda såret på magen och det funkade hur bra som helst. Sen var det bara för oss att ta all flex och de semesterdagar som fanns kvar för att sköta om vår kille tills stygnen skulle ta's bort. Sen fick han vara en vecka på huddagis. Lite extra koll skadar inte.

Men inte var det slut med oturen där inte. Har man en tonårsdotter hemma ska man nog ge instruktioner både muntligt, skriftligt och gärna med bilder. För när vi hade bett henne ge honom 3dl mat på lunchen när vi jobbade hade hon gett honom 3 skopor, vilket var 15dl!!! Och han hade ju gladeligen ätit upp allt. Han hade ju mer eller mindre svultit en tid, enligt honom själv, för första tiden hade han ju bara fått 50g 6gg/dag och nu hade vi ändå kommit fram till 3 mål mat om dagen. Dessa matrestriktioner var oerhört viktiga att följa för tarmens läknings skull. Det blev så klart återigen full fart in till Karlstads Djursjukhus där han fick en spruta för att kräkas upp maten. Tack och lov hade det inte hunnit ut i tarmen och några minuter senare kom det MYCKET mat. Efter den händelsen håller jag upp rätt mängd och ställer undan ifall nån av barnen ska ge honom mat när vi inte är hemma. Nojig? Ja! Eftersom den delen av tunntarmen som tar upp B-vitamin är borttagen får nu Gimli äta tillskott av B-vitamin resten av livet. Men med tanke på hur illa det hade kunnat gå så känns det som att det är en bagatell.

Drän under ögat.
Foto: Susanne Sillsten

Sen i slutet av oktober får Gimli en tuff tillsägelse av en annan hund. Är inte så förvånad, för han har haft svårt att lyssna när vuxna hundar tröttnar och fräser ifrån utan bara helt galet fortsätter busa. Det blev en reva under ena ögat som vi tvättade rent. Såg inte så farligt ut, utan mest som en öppning som snart skulle läka ihop. Två dagar senare hade det blivit en svullnad under och såret började lukta illa. Veterinärbesök igen och de kunde konstatera att det antagligen varit en hörntand från den andra hunden som gjort en liten ficka och nu blivit

infekterat. Gimli blev sövd, de skar upp ett nytt hål nedanför, snyggade till det gamla, sydde igen det och sen satte in ett drän. Nu fick han åka hem med smeknamnet "Scarface".

Någon dag senare upptäckte vi att en hörntand gått av. När vi visar veterinären det gissar hon att den fått en smäll av den andra hunden när han fick bettet. Det var ju även en del andra småsår inne i kinden och på läppen just där tanden gått av. Eftersom pulpan var framme bokades det en tid till en veterinär som är bra på tänder för att avgöra vad som skulle göras. Sagt och gjort, veckan efter blev han återigen sövd och de tog ut tanden. Lite otur är att några dagar senare reagerade han på Remadylen, fick diarré och kräktes i några dagar.

Vi är väldigt glada för att när vi fick Gimli bytte vi försäkringsbolag och höjde premien mot vad vi hade på vår tidigare hund. Summan av alla dessa skador och missöden är att redan som

7 månader gammal har Gimli förbrukat hela beloppet på detta försäkringsår, så nu får det inte hända nåt mer. Ja det är till och med så att historien med tanden fick tas ur vanliga plånboken för redan dagarna innan när vi var till Strömsholm på återbesök användes det sista på försäkringen.

MEN, vi har världens underbaraste hund. Så otroligt go och glad, en riktig livsnjutare med många tokiga och roliga egenheter, precis som en typisk weimaran. Vad vi kan se hittills ska vi nog få till en riktigt bra jakthund av honom, han har ett enormt viltintresse och de tillfällen vi tränat på fågel har han gjort ett kanonjobb. Har även gått en del spår med honom och trots att vi var bortskämda med en riktigt duktig eftersökshund tidigare så kan vi nog även räkna med att även Gimli blir det. Mycket jobb framför oss, men som fågelhundsägare måste man ju tycka att det är lika kul som själva jakten sen.

Håll nu tummarna för oss att han slipper allt vad olyckor och skador heter framöver. Känns som vår lilla kille varit med om nog nu.....

Gimli 7 mån.
Foto: Susanne Sillsten

Invagination hos hundar

Text från sidan www.spodan.com
Hundens Hälsa

Tarminvagination avser en inflammation i tarmarna, en del av tarmen som har glidit ur sin normala plats (framfall), och en del av tarmen som har vikts. Denna förändring i form av tarmen kan orsaka påverkade delen av tarmen att glida in i en angränsande hålighet eller kanal i kroppen.

Även tarminvagination kan uppstå hos djur i alla åldrar, det är vanligare hos yngre djur som har svagare immunsystem. Hos drabbade djur, runt 80 procent är yngre än ett år, och hundar, den drabbade ålder tenderar att vara tre månader eller yngre. Den exakta mekanismen bakom denna sjukdom är okänd. Denna obstruktion kan vara antingen partiell eller fullständig, men förekomsten av en tarminvagination leder så småningom till en mekanisk obstruktion av mag-tarmkanalen.

SYMPTOM OCH TYPER

De kliniska tecknen associerade med tarminvagination kommer att bero på den anatomiska regionen av tarminvagination. Om intussusceptions förekommer i den gastroesofagala regionerna — där magen och matstrupen finns — tecknen är oftast mycket svårare än om de förekommer i andra regioner. Kallade gastroesofageal invagination (Växthusgaser), denna form verkar oftast i det schäferhund.

Dessutom, om det finns en total obstruktion, djuret kommer att få allvarliga komplikationer potentiellt och symptom som är mer allvarligt. Vare helt eller delvis, obstruktion av mag (SOLDAT-) tarmkanalen kan leda till hypovolemi, uttorkning, och kompromiss av venösa och / eller lymfsystemet. Långvarig obstruktion kan leda till nekros (död vävnad) och störning av den normala kapaciteten hos den mukosala barriär som skyddar mag-tarmkanalen, tillåter bakterier och toxiner som skall absorberas i mag-tarmkanalen.

ANDRA VANLIGA SYMPTOM KAN INKLUDERA:

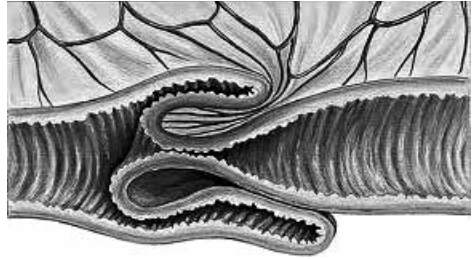
Tarminvagination hög i tarmkanalen

Andningssvårigheter (dyspné)

Kräkningar

Blodiga kräkningar (hematemesis)

Regurgitation (oförmåga att svälja mat)

Buksmärta

Bukspänning

Tarminvagination låg i tarmkanalen

Blodig diarré (Mane)

Tillfällig kräkningar

Aptitlöshet (anorexi)

Viktminskning

Ansträngde att uträtta sina behov (tenesmus)

ORSAKER

Det kan vara svårt att isolera den exakta orsaken, som någon sjukdom som kan förändra gastrointestinal motilitet kan leda till en invagination. Några av de vanligaste orsakerna inkluderar: enterit, senaste bukkirurgi, tarm väggmålning sjukdom, inälvsparasiter, ett främmande föremål i tarmkanalen, och intensiva kontraktioner av tarmen delen av tarmen.

DIAGNOS

Din veterinär kommer att utföra en grundlig fysisk undersökning på din hund, med hänsyn till historiska bakgrund symptom och möjliga händelser som kunde ha lett till detta tillstånd. Eftersom det finns flera möjliga orsaker till detta tillstånd, Din veterinär kommer sannolikt användningen differentialdiagnos. Denna process styrs av djupare inspektion av de uppenbara yttre symptom, utesluter varje vanligaste orsakerna tills rätt störningen regleras på och kan behandlas på lämpligt.

Medan vissa intussusceptions kan vara kronisk karaktär, en kronisk historia av kräkningar och / eller diarré inte nödvändigtvis betyda en invagination. Imaging används ofta för att riktigt visa tarmarna för eventuella andra orsaker. Detta kan visa ett objekt i tarmkanalen, eller en massa av vävnad. Din veterinär kan också välja att använda en kontrasterande ämne — en lösning

som är markerat i röntgen — som antingen injiceras eller ges till din hund, så att den kan spåras eftersom den fortskrider genom tarmkanalen, låta din läkare för att se några onormala varv hinder.

Ett avföringsprov tas för att kontrollera inälvparasiter, och elektrolyt balansen kommer att kontrolleras. I fallet med tarminvagination som är höga i mag-tarmkanalen, elektrolytobalans, såsom hypokalemi, hypokloremi, och hyponatremi är inte ovanligt.

BEHANDLING

Omedelbar och aggressiv intravenös vätskebehandling måste ges om din hund är uttorkad, och din hunds elektrolytobalans måste behandlas väl. Din veterinär kommer inledningsvis att arbeta på att stabilisera din hund och ta itu med eventuella tecken på uttorkning innan du arbetar på andra behandling planer. En natriumlösning kan också ges om din hund visar sig ha hyponatremi. Efter ett kirurgiskt ingrepp, rekommenderas det att du begränsar din hunds

dagliga aktivitet tills en fullständig återhämtning skett. Antibiotika administreras ofta för att reducera sannolikheten för en möjlig infektion utvecklar.

I det fall då ett främmande föremål befinns vara orsakar obstruktion, eller ett helt block finns, kirurgi måste initieras för att korrigera problemet. Om veterinär bedömer den intestinala vävnaden sårigt som ett resultat av den irritation, läkemedel kan förskrivas för att främja läkning och förhindra infektion.

@rosawilda

GOD JUL & GOTT NYTT ÅR!

Önskar Ted, Teresa, Råsa & Wilda

Vi planerar valpar till våren efter...

WILDA & AXEL

(J SEVCH SE UCH Scuba's Master Of
The Hounds & Ch Sireva Minstergate
Paganini JW)

För mer info, maila eller ring:
teresa.k.karlsson@gmail.com
08-6525854

Svensktillverkade dummies!

50 g - 4 kg

Bistos

Tillverkad i kraftig markisväv/bävernylon.

**Även handsydda koppel, läderhalsband,
kaninbollar mm.**

Se www.bistos.se för återförsäljare.

Prov och semester i

Text och foto: Katarina Abrahamsson

Mittådalen & Harsa

För andra året åkte vi, Anders, Achille och jag till Mittådalen för att gå fjällprov. Vi har inte haft möjlighet att träna på fjällfågel detta år heller, men vi ville försöka ändå. Framförallt blir vi tränade på hur det är på fjället till skillnad mot fälten där vi är mer vana. Eftersom vi vet att han är duktig på fältfågel så ville vi prova på fjällfågel. Vi hade fantastiska dagar! Det var i varmaste laget med vackert väder men vi njöt av vacker natur, trevligt folk och duktiga hundar. Vi tycker Achille jobbade bättre än förra året och vi (Anders) förstod nog bättre när vi gjorde det för andra gången. Det är ju Elitklass så kraven är därefter. Även i år ställde han sig för nära så fåglarna trycktes upp... Men ändå roligt att han jobbade så bra f.ö. och hittade fågel.

Det var roligt att vi var så många som anmält sig i år - det var både Weimaraner, "Dren-tar" och Bretoner. I år var det även en träningsdag dagen innan provet, vi skulle varit med men tyvärr mårde vi inte hundra så det blev inställt för oss. Det var "Drentklubben" som anordnat och även ordnat med gemensam trevlig middag på fredagkvällen som var uppskattad.

När proven var avslutade så stannade vi kvar i Mittådalen till på måndagen för att sedan ta semester dagarna innan Harsa och skogsprovet helgen därpå. Vi gjorde Östersund och tittade oss omkring. Det är verkligen vackert däruppe! Anders har ju tillbringat mycket av sin barndom där, så det var lite kul att åka runt och titta.

Vi anlände till Harsa någon dag innan provet. Vi hade tänkt träna lite i Harsaskogarna men förkylning gjorde sig påmind så vi tog det lugnt innan folk började trilla in på torsdagen. I år var provet fullt vilket var kul! Det är väldigt härligt med skogsfågeljakt och fler och fler tycker så. Spännande! Det var tredje gången vi gick skogsprov. Nej - vi har inte haft möjlighet att träna på skogsfågel heller. Men nu märkte vi ändå lite skillnad, tyckte Achille ställde sig på bättre avstånd och han jagar fantastiskt och hittar fågel, så vi är så nöjda. I Elitklass är ju dock inte två steg för mycket tillåtet, så en lovande början där det skjutits för honom slutade med - stolpe ut. Det var ändå en fröjd att se honom jobba och hitta fågel. Nu är det ju inte så lätt att se någonting av hundarnas arbete i skogen, för oss som går med bakom, det är onekligen många träd och snår ivägen, men ibland såg vi hundarnas arbete och sedan fick vi lyssna på förarna och domaren.

Härlig samvaro, härliga hundar, härliga marker! Det här gillar vi! Måste få till på något sätt så vi får möjlighet att jaga skogsfågel på riktigt och inte bara prov...

Nöjda trots att vi blev utan pris. Fröjd att se Achille jobba tycker vi :)

Katarina

Prov i Mittådalen

Morgonsamling 6 september.

Del av fjällprovsgänget.

Team Ted & Wilda.

Lina & Russin.

Provdeltagare med olika raser.

Anders & Achilles, Ted & Wilda.

Ibland behövs en paus.

Rast behövs emellanåt.

Lisbeth & Ripa

Annelie, Wera & Doris väntar på sin tur.

Lunchtime i vackra Mittådalen med fint väder.

Ted & Leif diskuterar. Wilda är väldigt intresserad.

Team Anders & Achilles.

Fin utsikt.

Ted & Wilda.

Eazac & Charlie.

Med fint väder gör det inget att vänta på sin tur.

Charlie i släpp.

Adam, Ted med sina respektive hundar.

Vill bada, Annelie får hålla i.

Dagens kritik, Stig, Lisbeth och Annelie lyssnar.

Domaren Leif.

Camillas Ripa.

Charlie är stolt för sitt fina jobb!

Prov i Harsa

12 september första provdagen småregnade det vid samlingen.

Team Seven & Tobbe.

George som är den som ordnat att vi fick ha skogsprov i Harsa.

Domare Erling.

Niklas med hunden Anton.

Linda & Texas.

Tobbe & Seven.

Annelie, Doris & Wera.

Vacker skog vi vandrade genom...

Samling 14 september inför dagens prov.

Achilles & Anders tar en paus efter dagens nästan lyckade provdag med många spännande fåglar.

Lollo, Tintin, Erling & George.

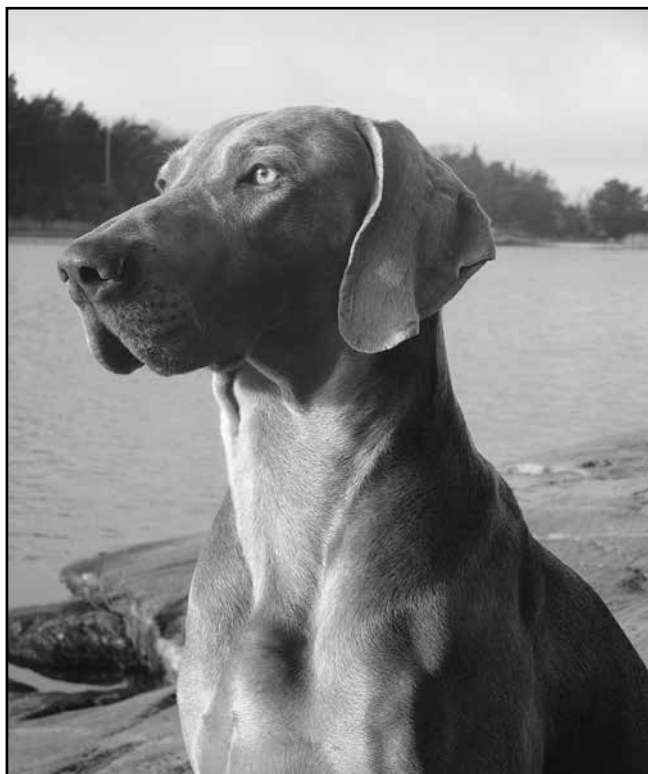

Domaren Erling berättar en historia - om en hund som står.

Tobbe & Seven tar en paus i gröngräset.

Geccon önskar alla fina avelstikar
en God Jul.

Scuba's Mannoehmor(C.I.B, C.I.E, J, Nord Jv-11, SE v-12,Kbhv- 14, Nord v-14, Se uch, Dk uch, No uch, Fin uch, Nord uch, Se Vch)

SE15246/2011 f.2011-01-19 HD-B

Ukl eftersök 10/10 **ökl eftersök** 10/10.

Mentalbesk Claes Hemberg. Skottfast.

Ukl fält 1*2pris. **Ökl fält** 1*2pris. 2*1pris.

17*ck. 9*cert. 2*r-cacib. 8*cacib. 5*Bir. 3*Bim. 1*Big 4.

1*Big 2. 1*Bis1

Km~Mästare unghund 2012.

Km~Mästare ekipage 2014

Ägare: Thorbjörn Rubin

Sponsring av Classic Dream's

CLASSIC DREAM'S WEIMARANER & SRHP HAR JU UNDER ÅREN SKÄNKT PRISER TILL SWEIK'S LOTTERI OCH 35-ÅRS JUBILEUM. PRISERNA HAR VARIT TRÄNINGSGAR PÅ ÄLVIKSHOLM.

Den 28/11 var det dags för Mikael Eriksson att plocka ut sin vinst och besöka oss för en heldag i mar-ken. Med sig hade han sin unga Vorstehtik, Funäsfjällens Isa. Hon visade sig vara riktigt duktig och vi hade massor av fina situationer som hon mestadels skötte utmärkt. Jag fick bl a äran att fälla den första fasanen någonsin för henne. Den tuppen föll rakt ner i Glafsforden ca 30 m ut och på apportkomman-dot sprang hon villigt i, simmade ut och lämnad av den fint i Mickes hand.

Micke fick med sig den tuppen hem och det blev nog festmid-dag för honom och Lotta i Sävsjön på kvällen.

Tack för en fin dag!
Pernilla och Rolf...

Funäsfjällens Isas första fällda fasan.
Stolt ägare är Mikael Eriksson.
Foto: Pernilla & Rolf Ryberg

Funäsfjällens Isa står stramt för fasan.
Foto: Pernilla & Rolf Ryberg

Isa simmar ut och apporterar in den fällda fasantuppen.
Foto: Pernilla & Rolf Ryberg

JAKT LODGE

Lilla Kätabo Gård

Fågelhundsträning och Fasanjakt

Vi erbjuder träning för fågelhundar och fasanjakt med egen hund på våra vilda fasaner i blandad och kuperad terräng.

Välkomna till Lilla Kätabo Gård!

www.jagafasan.se

Från 0 - 100 med livet som insats

Årets kombihelg i Ervalla är över för denna gång. Dit söker sig hundar och dess förare.... lagom med fågel. Allt under Ingers och Ingmars genomtänkta upplägg. Helgens väder kunde varit en aningens bättre om man fick önska, stora mängder regn väntade oss men mest under nätterna. Gummistövlarna kom väl till pass, kanske hade även snorkel suttit fint. Hur som helst uppskattade ett par hundra svanar sin nyfunna sjö på ena fältet.

Under morgonsamlingen gick vi igenom enskilda ekipage önskemål om träning, med allt vad det innebär.....fart, vidd, fågelarbete, eftergång, partner-tolerans, avance, lydnad.... ja, listan kan göras lång. Säg den som inte har någonting specifikt att träna på eller som kan göras bättre.

Hela familjen åkte hit under nästan en vecka för privatträning, kombihelg, särskilda prov och där mellan vila. Jag fanns på plats med min trogne arbetskamrat Gecon "Scuba's Mannochmor". Gecon är en rejäl hane med stor arbetsmoral, styrka och vattenpassion. Det han lärt sig och kan utför han med bravur. Han och jag är helt enkelt ett. Vi i såg fram mot denna helg, för att vi behövde träna på allt helt enkelt, lägga ihop pusselbitarna och känna glädje för Gecon att jobba på fältet igen. I unghundsklass blev Gecon nämligen påflugan av samma hanhund två dagar i rad under prov. Detta resulterade i att med lite erfarenhet i bagaget av fältarbete och fågel, blev vistelsen på öppna vidder allt mer ansträngd och negativ. Han fokuserade mer på vart partnern var och skulle, vart jag befann mig. När det var som värst frös han till is även för tikar, det sista han tänkte på var att springa ut och använda sin nos. För mig spelar det ingen roll hur bra min hund presterar på eftersök, vad ska vi med det till om fältet sen inte fungerar, det går ju liksom hand i hand.

Jag är envis till vardags och gav mig sjutton på att Gecon med fina jaktlinjer bakom sig från

Scubas kennel, inte bara skulle bli en utställningshund. Det står ju trots allt "av jägare, för jägare" på deras hemsida, så eftersom jag själv inte jagar var det dags att sporta upp sig.

Under året som gått har vi jobbat på hundarnas fysik, självständigt arbete, kost och en sjuhel-

Gecon myser i täcket.

Foto: Thorbjörn Rubin

Gecon och Jenny i utställningsringen.

Foto: Katarina Abrahansson

Gecon & Seven.
Foto: Thorbjörn Rubin

Gecon poserar.
Foto: Thorbjörn Rubin

sikes massa långdistans i simning här ute runt öarna. Allt för hundarnas kommande provsång, så att man iallafall har de bästa förutsättningarna.

Vi började veckan med privat träning, där fågel planterades ut, för att motivera Gecon, rädslan för andra hundar på fält hade med tiden blivit allt bättre, men att koppla ihop fågel och fältarbete satt inte alls. Andra dagen var det kombihelgens träning och med lite närmare kontakt med en fasantupp, trillade poletten äntligen ner. Det var helt enkelt inte samma hund längre.

Med Lars Karlsson som domare på kombihelgens prov, skötte sig Gecon utmärkt, fick bästa provhund för dagen, med beröm om klipp i avancén. Han fick dra lite extra på den komplimangen för det har Gecon och jag inte hört på fält förut vad jag kan minnas, då fältbetygen inte riktigt nått några högre valörer. Denna dags resultat blir dock ett 2:a pris, då Gecons nyfunna kärlek för fält, resulterar i "knall" vid apportering, visst vad det lite snopet, men jag var oerhört stolt över våran prestation. Dagarna som följde tog Gecon två 1:a pris för Ingmar Roselin och hunden jag minns för ett år sedan var som bortblåst.

Självklart kan saker och ting gå upp och ner i framtiden, som med allas träning, men nu vet jag att han kan... så vidare mot elit nästa säsong, nya mål, det ser vi fram emot.

Så från 0 – 100 på några dagar.....och det där med livet som insats, provdag två efter lunch startade Gecon upp med fina lovord inför resten av dagen. Full fart med adrenalinstinn matte hack i häl, nerför en kulle, över ett dike, lerigt och blött. Då liksom försvann stövlarna under mig, tog emot mig med handen, och kände direkt att det var något som inte stämde.....så efter att jag stått och stegpat runt och bytt ansiktsfärg mot en lite mer vitare ton, bröts provet en stund, där Inger som fd. Röntgensjöterska konstaterade att handleden var bruten. Så vad gör man då....man väljer man då att göra? Bryta, byta förare till sambon (då ska man

ha i åtanke att Gecon är väldigt förarbunden till sin matte) eller helt enkelt fortsätta. Det var inte ett så svårt val, det sistnämnda fick det bli. Har man ett starkt intresse för något vad det en gäller, samt lite vinnarskalle, kan man ge sig sjutton på att "The show must go on". Inte tänkte jag väl kasta bort eventuella fåglar i marken, när han gått så bra. En mer överlycklig hundförare får man leta efter som knallade in på Örebro universitetssjukhus, med ett 1:a pris några timmar senare, för gipsning av inte så samarbetsvillig handled på vänster sida, och avslutade kvällen med ett minst sagt roligt läkarlag (hit åker jag igen om jag tänkt bryta något).

Seven, mellanhunden i familjen, gjorde också riktigt bra ifrån sig, husse och jag är så stolta över hans finfina resultat.

Så väl hemma är allt sig likt...Gecon och jag delar kudde, de andra får i och för sig diska mer än vanligt och jag kommer uppskatta min hand mycket mer när jag får tillbaka den.

Med vänlig hälsning Jenny

Namn : Jenny

Familj: sambo Tobbe, sonen Lucas, tre weimaranerkillar Gecon, Seven och Mr.Ripley

Bor: Stockholms skärgård

KÄNNER DU ATT DU ÄR SUGEN PÅ ATT HJÄLPA TILL PÅ REDAKTÖRSSIDAN MED VÅR MEDLEMSTIDNING WN?

Hör gärna av dig då till
wn@weimaranerklubben.se

Husvargen

- om kommunikation på olika villkor!

Artikelserie taget ur Jenny Vinsas examensarbete från utbildningen Hunden som yrke.

DEN LIVSVIKTIGA LEKEN

För vargen är det livsviktigt att få leka när den växer upp. Leken är för dem ett sätt att träna sig inför livet. När de leker får de möjlighet att träna på jakt, sexuella beteenden, avståndsminskande beteenden och avståndsökande beteenden. När de är dags för lek läggs rang och sociala positioner åt sidan och det mesta är tillåtet.

Här får man möjlighet att träna på att fälla ett byte genom att brotta ned lekkompisen, bästa taktiken i att springa ikapp ett byte finslipas när man får jaga varandra. Man får även lära sig hur man bäst klarar sig i riktiga slagsmål genom att slåss på låtsas, även om det kan se nog så allvarligt ut ibland, för att inte tala om hur det kan låta. Som om inte allt detta vore nog så stärks muskulaturen och kroppskontrollen och

balansen förbättras vid lek. Kort sagt, leken är livsviktig för vargen men även för vår tamhund. Trots att vargen har blivit vuxen så fortsätter den att leka, dock inte i samma utsträckning. Eftersom att vi har gjort tamhunden mer social och barnslig så förblir den lite som en yngre varg genom hela livet och leker oftast med samma glädje oavsett ålder. Förutom alla tidigare nämnda fördelar med lek så brukar även hundar dra nytta av lek och lekinviter för att avstyra bråk och lätta upp i en jobbig situation. Precis som vi människor så anpassar hunden sin lek efter motparten så lekarna kan se väldigt annorlunda ut. Trots att variationen är stor så finns det några typiska sätt för hundar att leka på och här nedan följer ett axplock med bilder på lek och deras betydelse.

BOWING

Genom att gå ned på armbågarna så bjuder hunden till höger in till lek. Att göra en bowing är ett sätt för henne att säga "Från och med nu är allt vi gör bara på skoj". Detta är en väldigt tydlig lekinvit och många lekar börjar just med en bowing från den ena eller båda hundarna. Hundar behöver nödvändigtvis inte leka två och två, det går minst lika bra att leka i grupp.

Trots att denna collievalp bara är 8 veckor gammal så är den väl bevandrad i lekens språk och bjuder in sina kullsyskon till lek genom att göra en bow.

Om det är en stor grupp hundar som leker så är jaktlek något mycket vanligt.

Vem som jagar vem skiftar ofta mycket och snabbt. En del hundar föredrar dock att bara ha den ena rollen.

Foto: Jenny Vinsa

KAMPLEKEN

Brottning är en sorts kamplek som ofta är väldigt uppskattad hos hundar. Om det är två hundar som inte känner varandra så väl så brukar det inte gå lika vilt till då detta lätt leder till missförstånd.

Foto: Jenny Vinsa

Ibland kan det gå ganska vilt till men välbekanta hundar som här på bilden vet ofta var gränserna går och det uppstår sällan problem. Den här typen av lek är ett bra sätt för hundarna att öva upp sin kroppskontroll och styrka.

Foto: Jenny Vinsa

Det går även alldeles utmärkt att leka jaktlek på egen hand, särskilt om man har en boll till hands.

Foto: Jenny Vinsa

Vid riktiga slagsmål riktas ofta betten till nackens och halsen ovansida och sällan som här i lek, mot strupen.

Foto: Jenny Vinsa

Det är lätt att missförstå en syn som denna, särskilt om man lägger till allt skällande och morrande som hundar gärna yttrar vid lek. Detta är dock inget annat än lek men vi går ofta in och bryter när vi börjar se blottade tänder och höra morringar hos hundarna i tron att det är slagsmål på gång. Det är dock sällan som hundleken går överstyr om det är två välbekanta hundar.

Foto: Jenny Vinsa

Den här pudeln har börjat med en dragkamp med matte, så snart han fick tag i trasan själv så bar det av på ett segertåg. Trots att han verkar nöjd med att springa runt själv med trasan så avslöjar hans ständiga blick på matte honom. Han föredrar helt enkelt att visa upp sitt byte för matte och om hon skulle försvinna ur bild skulle nog leken sluta ganska snabbt. Hur många gånger har man inte sett en hund med en pinne i munnen lyckligt springa fram och tillbaka framför en annan hund som förgäves försöker ta pinnen. Eller varför inte samma situation fast när du kastar en pinne eller boll åt din hund, sen kommer den glatt tillbaka och stannar alldeles utom räckhåll och visar upp sitt byte. Trots att hunden verkar väldigt nöjd med att ha föremålet själv så är den beroende av dig i leken och skulle förmodligen sluta ganska snabbt om du försvann.

Foto: Jenny Vinsa

Kamplek om ett föremål är ett bra sätt för hundarna att träna upp sin styrka. I det vilda är det mycket likt vargens sätt att dra bitar från ett byte, släpa iväg ett byte och även ha dragkamp om ett byte eller ben.

Foto: Jenny Vinsa

Även små hundar tycker kamplek är kul!

Foto: Jenny Vinsa

Foto: Zandra Öjring

Att kampa med sin hund är ett lätt sätt att leka, alla hundar gillar dock inte detta. Tanken på att ha dragkamp om något med sin flockledare kan ibland vara lite avskräckande och hunden vill inte ta i trasan eller släpper trasan väldigt snabbt. Ett sätt kan då vara att ha en längre trasa så att hunden kommer längre bort från dig vilket kan underlätta dragandet. Man bör även undvika ögonkontakt med hunden eftersom att man genom att titta hunden i ögonen utmanar den om bytet och

säger "det är mitt". En hund som då inte gillar att kampa eller är väldigt medveten om vem som står högre i rang kommer genast att släppa. Sen finns det givetvis motsatser till detta. Många hundraser har mycket ägandebegär i sig från generna, något som ofta har med deras ursprungsanvändning att göra. Även en mycket ranghögt hund kan gå igång ordentligt på kamplekar och man bör känna en sådan hund innan man väljer att titta den i ögonen vid kamplek, det kan lätt gå överstyr. Man ska för den skull inte vara rädd för att ha dragkamp med sina hundar då det är en rolig sysselsättning.

Tores syn på livet...

Hej allihopa!

Ni har säkert hört talas om mig. Min storebror Melvin brukar ju skriva här. Han har ju tagit semester så jag får ta hand om detta ett tag framöver. Melvin sa att jag skulle skriva här eftersom han tyckte det var någon form av straff. Jag hade tydligen varit för busig. Han tyckte att jag skulle bli vuxen. Han tror inte att jag klarar detta, men han ska få se.

Jag kanske ska berätta lite om mig själv.

Jag heter Tore, egentligen heter jag Woksebs Telmont. Det är tydligen något fint vatten som människor dricker när de blir glada över något. Ungefär som när vi tar den där goda köttbiten utan att våra människor märker det. Då ska man tydligen dricka sådant.

Min storebror och matte har massor med namn på mig. Toris, Skogis, Tore Skogman och Pluto.

Jag har ju givetvis andra namn som jag absolut inte tycker passar. Matte kallar mig monster, och tok. Det vanligaste hon kallar mig för är NEJ. Det brukar vara extra högt så jag tror hon gillar det namnet. Melvin däremot kallar mig för barnrumpa, buse, jobbiga Tore och det värsta namnet Pirayan. Alltså jag kan ju inte ro för att jag har sylvassa tänder. Man är ju liksom född så. Sen att man är glad och vill busa det är väl inget konstigt.

Foto: Zandra Öjring

När jag var liten bodde jag och mina 5 syskon i en annan stad. Namnet låter inte likadant som där jag bor nu. Det heter Vagnhärad. Då bodde vi i ett stort hus, det var mamma Damit, pappa Nisse och mina 5 syskon. I huset bodde också lite annat folk som passade upp på oss. De gav oss mat, öppnade dörren, städade och handlade åt oss. De var 4 stycken. Ett tag hade vi en personlig passup som hette Tamara. Hon bodde i ett annat land men jag förstod vad hon sa för hon kunde vårt språk väldigt bra. Alltså inte vårt hundspråk utan passupspråket som folk pratar i detta land. När denna roliga tjej skulle åka hem kom en annan person som skulle se till att vi hade allt vi behövde. Det visade sig att hon skulle ta hem mig så småningom om. Det var hon som skulle bli min matte som de kallar det. Hon lekte med oss i ca 3 veckor och sen en dag fick jag följa med henne hem. Några av syskonen hade redan flyttat till sina mattar och hussar men vi som var kvar hade det skojigt. Jag och matte åkte tillbaka varje dag i en vecka och såg till de andra.

Nu hade jag ju ett nytt hem, ett mycket mindre hus fast en stor trädgård. När jag kom in första gången i huset satt det några små saker i en bur. Matte kallade dem kaniner. De hade mycket hår och pratade inte hundspråk. Matte sa att jag inte fick röra dem, men de såg ju så goda ut.

De påminde om de saker vi fick hälsa på när vi var små. Fast de vi hälsade på då rörde sig inte lika mycket som de här. En dag släppte hon till och med ut dem ur sitt fängelse så de hoppade runt omkring mig. Det vatt-nades i munnen. Matte hade ett öga på mig hela tiden så jag kunde inget göra.

Storebror var ganska tråkig, han var för gammal tyckte jag. Jag hade ju bus och spring i benen, ville ju leka. Jag försökte med allt springa, skälla, bita i svansen,

i öronen, rulla runt, slå med tassarna men inget funkade. När han sprang sprang jag, men så fort jag ville busa stannade han eller gick till matte. Fy vilken gammal tråkig typ. Så höll det på tills han nu tog semester. Så nu är det bara matte och jag i huset, ja och de där 4 kaninerna. fast nu bor de utomhus i sina fängelsen.

Foto: Zandra Öjring

Nu när jag har blivit lite större så har matte och jag varit iväg på lite olika ställen. Min första resa var med matte och hennes kille som hon umgås väldigt mycket med. Vi åkte tåg i 11 timmar. Tur att jag var en ganska duktig valp och sov mesta delen av resan. När vi hade åkt tåg i 11 timmar så satte vi oss i en bil som den där killen köpte. Vi åkte typ 12 timmar hem igen. Alltså vad var meningen med den resan? De är ju inte riktigt kloka. Sen var det en annan resa fast då med bil. Det var till ett ställe där det var massor med andra hundar som jag. Man kunde ju knappt se skillnad på dem. Vi var där ett par dagar och kollade mest vad de andra gjorde. Sista dagen skulle vi springa runt i en ring och det var folk som tittade på oss. Sen skulle man stå stilla och det var ju jättetråkigt. Jag fick någon rosett som matte nu har satt upp på väggen. Vad den betyder vet jag inte. De kanske tyckte jag hade en väldigt muskulös och snygg kropp. Sen var det bara att åka hem igen. Matte och den andra människan hade så mycket packning i bilen så jag fick sitta/ ligga på en jätteliten yta. Schyst...NOT.

Sen har vi varit och kollat på fåglar med mina syskon. Man ska först leka kurragömma och när man hittar dem ska man kolla dem djupt in i ögonen. Helst ska de göra som den första fågeln jag träffade gjorde. Den satt kvar så jag kunde ta den i munnen och ge den till matte. Den slutade dock röra på sig så vi kunde inte

Foto: Zandra Öjring

leka vidare fågeln och jag. De fick ta ut flera och dem kollade jag bara djupt in i ögonen men sen försvann de helt plötsligt. Hur mycket jag än letade där de satt fanns bara lukten kvar. Mina syskon hade en annan taktik, de hittade fågeln och sen stannade de och kollade dem i ögonen sen rusade de framåt så att de skrämde fågeln. Matte försökte få mig att inse att det var så man skulle göra i den här leken. Jag tyckte mitt sätt var roligare. Så jag fortsatte så här när vi leker. Då hoppas jag att jag ska få leka oftare. Någon dag ska jag sluta med det men inte förrän matte är så frustrerad så att hon också springer efter fåglarna, då kommer jag skratta åt henne. Hon kan ju leka kurragömma med dem istället!

Det sista jag tänkte berätta för er innan jag slutar skriva här för denna gången. Det är hur det är att gå på något som heter dagis. Jag tycker mer det är en lekplats. Först så började jag på en lugn lekplats med roliga kompisar. Vi lekte, gick promenader, sov lunch och fick mat av en lekfröken. Det var bara hon och ett par till som var där. Efter ett tag så sa matte att jag skulle börja på ett nytt dagis. Detta var på mattes jobb, alltså inte precis i de rummen som matte jobbar utan på ett annat ställe. Där var det massor med hundar och massor med människor, de var lite yngre och kallas tydligen elever. Så klart har de namn men de är så många att det är omöjligt att jag ska kunna lära mig dem. Jag började bara med några korta stunder varje dag för att lära känna alla nya kompisar. Jag tyckte det var så kul att jag började ropa efter dem redan i bilen. Matte sa att jag skulle vara tyst men jag visste ju vart vi skulle och jag var ju så uppspelt. På detta dagis har jag också kompisar i mitt rum där vi ska leka. Men det är ju så mycket roligare utanför. När de där eleverna hämtar oss hundar får man följa med och göra roliga saker. Jag vill ut hela tiden. Vadå ligga och vila, hela min kropp skriker att jag vill ut genom dörren. Min taktik är att hoppa upp på dörren, låta, skälla och gny. Om det kommer in en människa hoppar jag upp på dem. Ber dem snällt och intensivt att de ska ta med mig ut. Tar de en av mina kompisar slänger jag mig mot dörren för att få följa med. Det är lite svårt att slappna av när detta sker typ hela dagen. Efter ett tag fick jag flytta till ett rum längre in så att jag inte såg alla elever men jag hör ju dem ändå. Jag vill vara med. Nu har matte sagt att jag måste skärpa mig för annars kanske jag inte får åka till denna lekpark i framtiden. Jag ska verkligen försöka att hålla igen min uppspelta sida. Men det spritter ju i min kropp, vill inte var stilla. Vi får väl se hur jag ska göra. Matte hoppas att jag tar mitt förnuft till fånga och växer upp lite.

Hoppas att ni nu har lärt känna mig lite mer och att ni inte somnade när ni läste allt detta. Lovar att berätta mer när denna sak kommer ut nästa gång. Då har jag nog varit med om flera upptåg.

Jag som lyckades skriva detta är

/Tore, den busige, bästa hund som finns enligt mig själv!!

RETURADDRESS:

SVENSKA
WEIMARANERKLUBBEN
C/O FORSGREN KARLSSON
IRSTA 7
71 692 FJUGESTA

PORTO
BETALT
SVERIGE

